

Húsvét vasárnap

Jézus feltámadt! A tanítványok közül senki sem várta, hogy ez megtörténik és hogy Jézus újra köztük lesz.

A tanítványok mentek hazafelé, hogy folytassák munkájukat, amit három éve abbahagytak. Úgy érezték, nem érdemes már együtt maradni. Jó volt három évig Jézus iskolájába járni, tanítását hallgatni, de Ő meghalt. Már nem érdemes... Ezzel a szomorúsággal tartottak hazafelé. Köztük volt Péter, aki az utolsó éjszakán háromszor megtagadta Mesterét. Már széledt szét a közösség.

Vasárnap valami pszichológiai csoda történik. Az utolsó vacsora termében még egyszer együtt voltak, mikor belépett Jézus, a zárt ajtókon és falakon keresztül.

A tanítványok megijedtek, és a sarokba húzódtak. Nem hittek a szemüknek. Emberek voltak, földhöz tapadtak, mint mi.

„Én vagyok, ne féljete!” mondta Jézus bátorítóan. Ez volt Isten első üzenete karácsony éjszakáján is.

Jézus ezzel a köszöntéssel erőt, bátorságot, lelki infúziót adott tanítványainak. Az életető Isten volt köztük.

Megmutatta sebeit is, mert tudta, hogy érezni, tapintani kell, hogy higgyenek. Jézus enni kért, hogy ezzel a materiális dologgal is meggyőzze őket.

Ekkor a tanítványok megváltoztak: a gyávákból hősök lettek. Hirdették, hogy feltámadt. Kiálltak a minket szerető, felemelő Krisztus mellett. Hirdették, hogy feltámadt, hiszen látták, tapintották. Ez volt az élet hajnala: húsvét vasárnapja.

A tanítványok elindultak a Földközi tenger partján, és eljutottak Indiától Hispániáig.

Gyalog, lóháton, ki, hogyan, mert Jézus szeretete sürgette őket.

Tanúságot akartak tenni egy életető forrásról. Tudták, hogy életüket, és ezt az örömhírt nem tarthatják meg maguknak. Így indult el a kereszténység.

Minden tanítvány meghalt hitéért! Szó sincs arról, hogy ezt a tanítványok találták volna ki, vagy feltűnősködni akartak volna hiszen egy ember egy legendáért nem adná az életét.

De Jézusért, és az Evangéliumért minden tanítvány vállalta a vértanúságot. Ekkora pszichológiai fordulat csak a Vele való találkozás miatt képzelhető el!

Nagyon kell a feltámadás mindnyájunknak! Kell, hogy újjászülessünk, erőt kapjunk, megreformáljuk magunkat.

A Feltámadott erejéből kell erőt merítenünk, hogy tudjunk meg- bocsátani, felfelé nézni, és tudjunk szenvedni, ha kell. Hagyjuk el, ami nem méltó egy keresztény emberhez! A tragédiák után is tudjunk talpra állni, mert akit az ég gazdagít, azt a világ el nem szegényítheti. Legyünk égő gyertya, amely a sötétséget oszlatja.

Sok a probléma, de Isten nélkül, és rossz ideológiákkal mi lesz velünk? Néhány nap múlva lesz a Titanic tragédiájának évfordulója. Addig a világ legnagyobb műszaki csodája volt, és az emberi gőg miatt 1500 ember lelte ott halálát.

Ma süllyed a világ. Mi mentheti meg?

Jézus segít, hogy átérhessünk a túlsó partra. Imádkozzunk, és dolgozzunk! Örüljünk, és reménykedjünk, mert feltámadt Jézus, valóban feltámadt!

„Az angyal azonban felszólította az asszonyokat: Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott!" (Mt 28,5-6)